

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

59. évfolyam, 296. szám

1969. DECEMBER 21.

VASÁRNAP

Megjelenik hétfő kivételével mindennap. Hétköznap 8. vasárnap 12 oldalon.

ARA: 1 FORINT

Debrecen:

Ünnepség az Ideiglenes Nemzetgyűlés negyedszázados megalakulásának tiszteletére

Losonczi Pál mondott ünnepi beszédet

Negyedszázaddal ezelőtt — 1944. december 21-én — a történelmi múltú Debrecenben tartotta megalakuló ülését a felszabadult ország rész képviselőiből összehívott Ideiglenes Nemzetgyűlés. Nemzeti újjászületésünk nevezetes évfordulója alkalmából, a huszonöt évvel ezelőtti történelmi napokra emlékezve a Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány, az országgyűlés és a Hazafias Népfront Országos Tanácsa, az Ideiglenes Nemzetgyűlés megalakulásának 25. évfordulója alkalmából az ősi falak között, a kollégium oratóriumában szombaton délután ünnepi ülést tartott, amelyre az ország minden részéről több mint háromszáz vendég érkezett a zászlódsztábot öltött városba. Meghívást kapott a jubileumi ünnepségre Szegedről, Győlai István, Farkas István és id. Komócsin Mihály, valamennyien a negyedszázaddal ezelőtti megalakult Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjai.

A jubileumi ünnepség színhelyén — ahol történelmünk folyamán kétszer ülésezett az országgyűlés — akárcsak negyedszázaddal ezelőtt, most is városunk közepén helyezték el Kossuth Lajos helyén.

Az ünnepség elnökségében foglalt helyet: Losonczi Pál, a népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Fock Jenő, a Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány elnöke, Biszku Béla, Gáspár Sándor, Kállai Gyula, Nemes Dezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, dr. Ajtai Miklós és Ilku Pál, a Politikai Bizottság póttagjai, Pulyai Árpád, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, dr. Erdei Ferenc, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára, Puja Frigyes, a külügyminiszter első helyettese, Karakas László, az MSZMP Hajdú-Bihar megyei bizottságának első titkára, dr. Ambrus István, a Hajdú-Bihar megyei tanács vb elnöke, dr. Acs István, Debrecen megyei jogú városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke, valamint Bakó Kálmán, Csala István, Csirmaz Dezső, Gergely Lajos, id. Komócsin Mihály, Macskási József, Oszip István, Pintér András, Sztankó Mátyás, az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjai, továbbá dr. Bartha Tibor, az Elnöki Tanács tagja, a tisztántúli református egyházkerület püspöke, Szabó István, az Elnöki Tanács tagja, a nádudvari Vörös Csillag Termelőszövetkezet elnöke, Hajdú János, Laboncz András, Nagy Gábor, id. Tarcsai Mihály, Tóth Mihály, a munkásmozgalom régi harcosai, Dobi Gyuláné, a debreceni dohánygyár szocialista brigádvezetője, Dusznói József, a Hajdú-Bihar megyei Állami Építőipari Vállalat szocialista brigádvezetője, Holló János, a debreceni járműjavító szocialista brigádvezetője.

Az elnökségben foglalt helyet Hoang-Luong, a Vietnami Demokratikus Köz-

társaság, Vaszil Bogdanov, a Bolgár Népköztársaság, F. J. Tyitov, a Szovjetunió, Dumitru Turcus, a Román Szocialista Köztársaság, Geza Tikvicki, a Jugoszláv Szocialista Köztársaság budapesti nagykövete, Bogumil Dabrowski, a Lengyel Népköztársaság, dr. Oldrich Mohelski, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság budapesti nagykövetségének ideiglenes ügyvivője és Erhard Dechnik, a Német Demokratikus Köztársaság nagykövetségének másodtitkára.

Részt vettek az ünnepségen Benkei András, dr. Bíró József, Bondor József, dr. Horogtán Gyula, dr. Lévárdi Ferenc, Nagy Józsefné, Vályi Péter, a kormány tagjai, valamint az Ideiglenes Nemzetgyűlés számos tagja, közelebbi vezető személyiségek, a társadalmi és tömegszervezetek képviselői.

Az ünnepséget Kállai Gyula, az országgyűlés elnöke nyitotta meg, s üdvözölte az üléss résztvevőit. A többi között megállapította:

— Az utóbbi hetekben és hónapokban az ország városaiiban és falvaiban számos bensőséges ünnepségen emlékeztek meg népünk életének sorsfordulójáról: a felszabadulás 25. évfordulójáról. Mai megemlékezésünknek ebben az ünnepségsorozatban kiemelkedő jelentősége van.

Huszonöt évvel ezelőtt itt alakult meg a fasiszmus elleni harcban újjászülető magyar nép hatalmának központi szervei, az Ideiglenes Nemzetgyűlés és az ideiglenes nemzeti kormány. Nem véletlen, hogy a történelmi tetterre, a debreceni református kollégium oratóriumában került sor, ahol 1849-ben Kossuth Lajos bejelentette az ország elszakadását az európai reakció bástyájától, a Habsburg-birodalomtól, s nyilvánította a magyar nemzet függetlenségét. Jelképe volt ez annak, hogy a születő új magyar hatalom egyenes örökösé és folytatójának népünk évszázados nemzeti és forradalmi osztályküldelemnek, mindeneke előtt az 1848-49-es forradalomnak és szabadságharcnak s az 1919-es dicsőséges Tanácsköztársaságnak.

Kállai Gyula megnyitója után Losonczi Pál, a népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke mondott ünnepi beszédet. Beszéde bevezető részében rámutatott:

— A megtett út nagyságát mélyen átérzve emlékezünk meg a mostani igen jeles évfordulóról. Ütünk kezdetén az ország még hadszínter. A szovjet hadsereg győzelemmel vonul előre, vérét hullatva, hű fiait temetve, fegyverével a szabadság kapuját mind szélesebbre tárva. Barátok, testvérek hozták közénk a béke és a szabadság nagyszerű ajándékát. Olyan név, olyan dolgozó társadalom, olyan szocialista államhatalom küldte őket, amely akkor is, azóta is minden alkalommal bizonyította áldozatkészségét, önzet-

Losonczi Pál, Fock Jenő és Kállai Gyula Debrecenbe érkezése

len-rokonszenvét a magyar nép igazi ügye iránt. Mostani ünnepünket is áthatja a hála és a szeretet, amely az elmúlt negyedszázadot át egybefűzte népünket a felszabadító Szovjetunióval.

Amikor két és fél évtizede a népi demokratikus állam alapjait itt, Debrecenben megvetettük a magyar haza ellenségei, a német megszállók az ország másik felében még haláltáncukat járkák, robolva és gyilkolva hátrálnak. Velük együtt a haza magyar ellenségei is, mindenben kiszolgálják őket és mindent kiszolgáltattak nekik. De Tiszántúlon már dereng a jövő. A hazafiak lélegzetvisszafojtva tekintenek keletre, vigyázó szemüket Debrecenre vetik. December 21-én éppen a felénél tart a magyarországi felszabadító hadművelet. A felszabadult területeken azonban már felhangozik Magyarország demokratikus újjáépítésének és felemelkedésének programja. Nemzeti összefogást, újjászületést hirdet, mozgósítja a becsületes antifasiszta erőket.

Ezt a programot a Magyar Kommunista Párt fogalmazta meg, s a Függetlenségi Frontban tömörült demokratikus erők magukévá tették. Ennek jegyében gyűltek egybe az Ideiglenes Nemzetgyűlés küldöttei, hogy megalakítsák az új államhatalmat.

Losonczi Pál ezután számba vette a felszabadulás óta elért nagy eredményeket. Kiemelte, hogy Magyarországon olyan párt — a munkáscsoportok kommunista pártja — vette át a társadalom és az állam vezetését, amely politikai stratégiáját és taktikáját a reális lehetőségek és követelmények alapján dolgozó nép, az egész nemzet érdekében dolgozta és dolgozza ki. Az elmúlt 25 év alatt voltak töresek és egyensúly-

vesztések a politika körültekintő, tudományos kidolgozásában, illetve végrehajtásában. Ezért minden esetben nagy árat kellett fizetni. De az a történelmi tény, hogy népi államunk fejlődésének egész folyamata olyan negyedszázadot átívelő korszak, amelyhez hasonlóan szép és felemelő nem volt a nemzeti történelemben.

Most, 25 év múlva az elért eredmények abban a meggyőződesben erősítik meg az egész nemzetet, hogy politikánk, társadalmi fejlődésünk, államéletünk biztos és egyenes síneken megy előre, egyetlen tempóban, nem elcsúszva és nem lemaradva.

— A párt és az állam — emelte ki — minden tervével, intézkedésével a jobb munka és a jobb élet elválaszthatatlanul egy ügyet igyekezik előmozdítani. Losonczi Pál nagy tetszéssel fogadott beszéde végén hangoztatta:

— A mi történelmi felelősségünk és feladatunk volt, hogy ezért az új rendért töprengjünk, verítékezzünk, vérezzünk dolgozzunk. Újítsuk meg elkötelezésünket, hogy ezt a szívesen vállalt, nagy szerű munkát tovább végezzük, s teljesen elvégezzük.

Losonczi Pál beszéde után Oszip István, az Ideiglenes Nemzetgyűlés Borsod megyei küldöttségének egykori tagja köszöntötte a jubileumi ünnepség résztvevőit. Ezután dr. Acs István, Debrecen m. j. városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke, a város lakói nevében üdvözölte a megjelenteket. Az ünnepi ülés Kállai Gyula zárószavai után az Internacionálé hangjaival ért véget.

A legjobban kamatozó beruházás

A szegedi olajmező máris visszafizette az eddigi befektetést

A szegedi olajmező kutatási és beruházási programjáról milliárdokban beszélünk. Eredetileg 3 milliárd 200 millió forint szerepelt a lista alján, de időközben kiderült, hogy a gázincs a vártnál jóval nagyobb és ennek kitermelése újabb hatalmas pénzeszegeket követel.

Igy már 6 és fél milliárd forintba van szükség a feltáráshoz. Természetesen a várható termelés is így fizet majd. Marad az évi 1 millió tonna kőolajtermelés, de megduplázódik, azaz

évi 2 milliárd köbméterre emelkedik a gázhozam.

Ezeket a friss értesüléseket Juratovics Aladártól, a kitermelő vállalat vezetőjétől és Török Endre beruházási csoportvezetőtől kaptuk, azon a tájékoztatón, amelyet dr. Varga Dezsőnek, a Szeged városi pártbizottság titkáranak és a helyi lapok vezetőinek tartottak. A hatalmas beruházási összeg ugyanakkor

a népgazdaság legelőnyösebb befektetése közé tartozik.

az olaj- és földgázmező ugyanis gyorsan és jól fizet. Az eddig beruházott 1 milliárd 500 millió forintot máris visszafizették az olaj- és földgázkutak, pedig még korántsem bontakozott ki teljesen a termelés. Szántásztízentezer forintot kötik be a termelő hálózatba, holott máris 160 olaj- és 30 gázkut van készen, a vízviszonyomok ellenőrző stb. kutakkal együtt pedig 260 van már a termelő vállalat kezelésében.

Az év vége kínálja az alkalmat arra is, hogy a vállalat fejlődésének számaikat áttekintsük. 1966-ban, ami-

kor a Nagy-alföldi Kőolaj és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzeme megkezdte a munkát Szeged térségében, 25 ember dolgozott Tápén.

Ma ezernél több embert foglalkoztat.

Az új olajmunkásoknak mintegy 85 százalékát ez a táj adta: Szeged, Makó, Ásotthalom, Kistelek, Tápé, Algyó. Ha a termelés teljes ütemű lesz,

2100 ember találja majd meg kenyerét az olaj- és gázkitermelésben.

A munkások anyagi és szociális helyzete is sokat javult a három év alatt: 1966-ban 1830 forint volt az átlagbéruk, 1969-ben ez az összeg már 2050 forintra emelkedett.

Ezek a számok természetesen nem képviselik a teljes Szeged környéki olajbányászatot. A kőolajfúrási üzem dolgozóival együtt — s ide számolva a társvállalkozó vállalatok itt dolgozó munkásait —

jelenleg négyezernél több ember szorgoskodik az olaj- és gázmezőn. Így lassanként létszámban is a legnagyobb szegedi üzemekhez közelít a szénhidrogénbányászat.

A munkában erőltetett a tempo: tervezni, építeni és termelni egyszerre kell. S ebben a télszemengés szünetet. Most is folyik az építkezés — a fűgújtó telep, a gázolinüzem előkészületi munkái stb. — a makacs időjárás ellenére is jól haladnak.

A munkásoktól fősies helytállást kíván ez a feladat, hiszen 1970-ben már nagy termelési tervet kell teljesíteni. Ehhez hozzásegíti a vállalatot a KISZ védnöksége is, amelynek kibontakozása ugyancsak a jövő esztendőben várható.

A magyar rádióban és tévében

Interjú Husákkal

Gustáv Husák a Csehszlovák Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára interjút adott Megyeri Károlynak, a Magyar Rádió és Televízió főszerkesztőjének.

A feltett kérdésekre adott válaszokban Husák többek között kifejtette, nagyon elégedett a Kádár Jánossal folytatott csütörtöki tárgyalásokkal. „Kádár elvtársral való találkozásainkon immár hagyományosan teljes nyíltsággal elvtársi légkörben és őszintén tárgyalunk meg minden kérdést, ami kölcsönösen érinti és érdekelt minket. Nagyra értékelem, hogy

Kádár elvtárs olyan nyíltan közelíti meg a problémákat, oly megértéssel viseltetik a csehszlovákiai helyzet iránt, és nagybecsülöm személyes tapasztalatait”. — mondotta a CSKP KB első tit-

kára, majd a konszolidációs folyamattal kapcsolatban kifejtette, hogy a Központi Bizottság májusi ülése adta meg az alapvető irányvonalaikat, majd a következő szakaszban ezt a KB szeptemberi ülése vitte tovább. Lényegében a marxista-leninista alapelvek megújításáról van szó pártunk életében, fejlődésében, építésében és ezeknek az elveknek az érvényesítéséről társalmunk fejlődésében”. Majd így folytatta: „Az április óta eltelt

néhány hónap alatt a konszolidáció jelentős fokára jutottunk. Nincsenek olyan illúzióink, hogy minden területen győztünk és mindent megoldottunk. Eppen ellenkezőleg. Bár bizonyos sikereket elértünk már, a munka tekintélyes része még előttünk áll a szocialistaeellenes, a jobb-

(Folytatás a 2. oldalon.)